

Rozhodnutí Krajského soudu v Žilině ze dne 28.03.1960, sp. zn. Co 79/60, ECLI:CZ:KSZA:1960:CO.79.1960.1

Číslo: 41/1961

Právní věta: Žaloba o určení rozsahu nájomnej zmluvy (zmluvy o platenie náhrady za dodané teplo a teplú vodu) je neprípustná.

Soud: Krajský soud v Žilině

Datum rozhodnutí: 28.03.1960

Spisová značka: Co 79/60

Číslo rozhodnutí: 41

Číslo sešitu: 7

Typ rozhodnutí: Rozhodnutí

Hesla: Řízení před soudem, Smlouva nájemní, Smlouvy

Předpisy: 142/1950 Sb. § 406

Druh: Rozhodnutí ve věcech občanskoprávních, obchodních a správních

Sbírkový text rozhodnutí:

Č. 41/1961 sb. rozh.

Žaloba o určení rozsahu nájomnej zmluvy (zmluvy o platenie náhrady za dodané teplo a teplú vodu) je neprípustná.

(Rozhodnutie býv. Krajského súdu v Žiline z 28. marca 1960, Co 79/60)

Ludový súd v Žiline zamietol žalobu o určení rozsahu nájomnej zmluvy, ktorá je nepochybne žalobou určovacou, predovšetkým pre nedostatok podmienok § 406 o. s. p.

Býv. Krajský súd v Žiline rozhodnutie súdu prvej stolice potvrdil.

Z odôvodnenia:

Podľa § 406 o. s. p. je možné domáhať sa žalobou tiež určenia, že tu je alebo nie je určité právo alebo právny pomer, ak žalobca má naliehavý právny záujem na uplatňovanom určení.

Súd prvej stolice vidí nedostatok podmienok § 406 o. s. p. v tom, že sa nejedná o určení existencie právneho pomeru, nakoľko v skutočnosti ide len o to, či a akým spôsobom je potrebné vyložiť zmluvu o platení náhrady za dodané teplo a teplú vodu a akých noriem je potrebné použiť, či totiž sa má platiť podľa bytovej plochy alebo podľa stavu meradiel. V tom smere je potrebné súdu prvej stolice

prisvedčiť. Zákon úmyselne obmedzuje prípustnosť určovacej žaloby na prípady, kedy je to odôvodnené potrebami života, nakoľko súd ako štátny orgán, poverený dôležitými úlohami, nemá byť exponovaný len pre riešenie otázok akademických, ktoré pre potreby života nemajú priameho významu. Preto nie je možné ustanovenie § 406 o. s. p. vykladať širšie, ako z jeho znenia vyplýva.

Ak zákon hovorí len o určení existencie či neexistencie právneho pomeru, nie je možné pripustiť žalobu o určenie toho, či, po prípade ako určitý právny pomer, existencia ktorého je nesporná, bol modifikovaný, alebo akým spôsobom, v akej miere a podľa akých hľadísk je potrebné plniť povinnosti z tohto právneho pomeru, ako sa toho práve domáha žalobca. Že tento záver je správny, plynie z praktickej úvahy, že vyhovením žalobe by sa nijako neodstránilo nebezpečie ďalších sporov medzi účastníkmi, týkajúcich sa právneho pomeru, o ktorý ide, nakoľko plnenie z tohto právneho pomeru môže byť sporné aj v iných bodoch (napr. či bolo kúrené na príslušný stupeň teploty a pod.).

Z toho však plynie neprípustnosť určovacej žaloby i pre nedostatok druhej podmienky podľa § 406 o. s. p. Najvyššieho súdu, ktorú súd prvej stolice nesprávne považoval za splnenú, t. j. existencia naliehavého právneho záujmu. Nebezpečie, že žalobca bude žalovaný pre tvrdené nedoplatky z toho dôvodu, že žalovaný podnik bytového hospodárstva sa pridržiava iného kľúča pri rozvrhu nákladov na ústredné kúrenie a teplú vodu - a iné nebezpečie žalobcovi nehrozí - nie je tak naliehavé, aby odôvodňovalo vyvolanie osobitného sporu o určenie, menovite keď aj tak bola už podaná žaloba o plnenie z tohto dôvodu oproti odvolateľovi. Nie je ani z hľadiska hospodárnosti žiadúce, aby bol zbytočne vedený spor o otázkach, ktoré súčasne s inými budú musieť byť riešené v spore o plnenie.